

הרצאה 132: התפקיד של האגו ביחס לעצמי האמיתי

ברוכים הבאים, ידידי היקרים. ברכות והדרכה נשלחות אליכם, כך שכל אחד מכם ימצא את נתיבו בקלות רבה יותר ויגיע למטרה בפחות מאמץ והתנגדות. מהי המטרה? המטרה, מבחינתכם, יכולה להיות רק אחת: להפוך לעצמי האמיתי שלכם. אנו ניגשים למשימה זו מזוויות רבות.

ראשית ברצוני לדון בהבדל שבין העצמי הפנימי לעצמי החיצוני, או בין העצמי האמיתי לאגו. מהם היחסים ביניהם? יש תיאוריות מבלבלות רבות אודות התפקיד של האגו. על פי חלק מהן, האגו הוא במהותו שלילי ולא רצוי והמטרה הרוחנית היא להיפטר ממנו. תיאוריות אחרות, במיוחד אלו שמאפיינות חשיבה פסיכואנליטית, אומרות שהאגו חשוב. לפי התפיסה המדעית היכן שאין כל אגו, לא יכולה להיות בריאות נפשית. אלו הן שתי השקפות מנוגדות לגמרי. איזו מהן נכונה? איזו מהן מוטעית? הרצאה זו תנסה לשפוך אור על שאלה חשובה זו.

גם אם אינכם מחזיקים במודע בהשקפות מנוגדות כאלו, אף על פי כן הן מטשטשות את ראייתכם ומונעות אתכם מלהגיע למטרה החשובה של ההגשמה העצמית שלכם.

הבא נסכם בקצרה מהי מהותו של העצמי האמיתי. העצמי הפנימי שלכם הוא חלק אינטגרלי מהטבע, כפוף לחוקי הטבע. לכן אין זה הגיוני שלא לתת אמון בעצמי פנימי זה, כיוון שבטבע אפשר לתת אמון בשלמות. אם הטבע נדמה כאויב, אין זה אלא מפני שאינכם מבינים את חוקיו. העצמי הפנימי, או העצמי האמיתי, הוא הטבע; הוא חיים; הוא בריאה. יותר מדויק להגדיר את העצמי האמיתי באופן זה מאשר לומר שהוא "חלק" מהטבע. העצמי האמיתי והטבע הם אותו הדבר עצמו.

בכל פעם שאתם פועלים מתוך העצמי האמיתי שלכם אתם באמת, אתם שמחים. התרומות הכי יצירתיות ובונות לחיים מגיעות מהעצמי הפנימי שלכם. כל דבר שהוא גדול ונדיב, כל דבר שהוא מרחיב-חיים, יפה וחכם מגיע מהעצמי הפנימי או האמיתי. לא ניתן להפריז בהדגשת נקודה זו, גם לא במדיטציות שלכם. הניסיון להבין אמת זו, לא רק באופן שכלי אלא בעזרת רגשותיכם, הוא חיוני.

ועתה, ידידי, אם כך הם הדברים, מהו אם כן התפקיד של האגו, כשאני מתכוון במילה זו לרמה החיצונית של האישיות? רמת האגו נגישה לכם יותר ואתם מודעים אליה באופן מדויק וישיר יותר. האגו הוא החלק שחושב, פועל, מבחין ומחליט. אדם שהאגו שלו לא גדל במידה מספקת, שהאגו שלו חלש, אינו מסוגל לשלוט בחיים או להתמודד איתם. ואילו אדם שהאגו שלו מנופח ומודגש מדיי אינו יכול להגיע לעצמי האמיתי. במילים אחרות, שתי הקיצוניות של חולשת אגו או אגו מנופח בהכרח מונעות את הגישה לעצמי האמיתי. הבעיות והקונפליקטים שלכם נובעים תמיד מאגו גדול או קטן מדיי.

לא ניתן לומר שלאדם אחד יש אגו גדול מדיי ולאחר אגו קטן או חלש מדיי. למרות שכך הם הדברים לפעמים, לעתים קרובות יותר קיים חוסר איזון: אגו לא מפותח מספיק בתחום אחד של אישיותכם ומפותח יתר על המידה בתחום אחר. בדרך זו הטבע מנסה לבסס מחדש איזון. התפתחות היתר עשויה להיות ניסיון של הטבע לפתור את ההפרעה שנובעת מאגו חלש מדיי.

רק כשהאגו מפותח במידה מספקת ניתן לוותר עליו באופן הולם. דבר זה עשוי להישמע כמו סתירה, ידידי, אך אין זה כך. כיוון שאם האגו אינו מפותח מספיק, מאמצים לפצות על כך יוצרים חולשה והתחמקות שיכולים ליצור רק חולשה נוספת. כל עוד האגו אינו חזק מספיק, חסרים לכם הכישורים המאפיינים את העצמי החיצוני שלכם שהנם לחשוב, להבחין, להחליט ולפעול באופן מתאים בכל מצב שאתם פוגשים בעולם החיצון.

כל מי שמנסה להגיע לעצמי האמיתי באמצעות שלילת הפיתוח של אגו בריא, עושה זאת מתוך דלות (poverty). לאנשים כאלה אין עדיין בעלות על העצמי החיצוני שלהם. ייתכן שהם יודעים שהעצמי החיצוני שלהם, או האגו, יפסיק להיות נחוץ, ולכן הם מנסים לדלג על היצירה של אגו בריא. דבר זה עשוי לנבוע מעצלות, כיוון שפיתוח האגו הוא כה קשה, והם מקווים שניתן יהיה פשוט להימנע משלב חיוני זה. אך לטעות זו, כמו לכל הטעויות, יש מחיר גבוה. למעשה היא מעכבת את ההגעה למטרה. רק כשיש לכם בעלות מלאה על העצמי החיצוני שלכם, האגו שלכם, רק אז אתם יכולים לוותר עליו ולהגיע לעצמי האמיתי.

זהו חוק. זהו חוק הגיוני, כיוון שאז אתם פועלים מתוך חוזק ושפע, ולא מתוך חולשה, צורך ודלות. רק כשהאגו בריא וחזק אתם יכולים לדעת שהוא אינו התשובה הסופית, מישור ההווה הסופי. רק כשעומד לרשותכם אגו חזק ובריא שאינו מנופח ומודגש יתר על המידה, רק אז אתם יכולים להשתמש באגו זה כדי להתעלות מעליו ולהגיע למצב תודעה מתקדם יותר.

בעבודתכם בנתיב זה אתם לומדים באמצעות המדיטציות שלכם, למשל, להשתמש בכל כישורי האגו שלכם כדי להגיע אל מעבר לו. הדברים שאתם קולטים מבחוץ מוכרחים תחילה לעבור דרך כישורי האגו שלכם. במונחים מעשיים: תחילה אתם פונים החוצה בעזרת כישורי האגו שלכם ומשתמשים בהם כדי לתפוס אמיתות שמאוחר יותר אתם חווים ברמה עמוקה יותר של תודעה.

יש אנשים רבים שאינם מכירים בכך שקיים משהו מעבר לאגו. מטרתם הסופית היא לפתח אגו חזק, בין אם הם חושבים על כך במונחים אלה או לא. מאמץ זה עשוי להוביל אותם לעיוות של אגו מפותח מדי. זהו רחוב ללא מוצא: המטרה היא שגויה כיוון שהיא מוגבלת מדי בטווח ובאפשרויות שלה, כך שבמקום להתעלות מעבר לשלב של האגו החזק, האדם משתמש באנרגיות שלו כדי להמשיך ולהאדיר אותו.

החוק לפיו עליכם להגיע למצב מסוים ולהיות בו באופן מלא בטרם תוכלו לנטוש אותו למען מצב גבוה יותר, הוא חיוני ביותר להבנה, ידידי. אנשים לעתים קרובות אינם מבחינים בו ולעתים קרובות עוד יותר מתעלמים ממנו לגמרי. החשיבות של חוק זה לא הובהרה במידה מספקת לאנשות, למרות הגילוי של אמיתות רוחניות ופסיכולוגיות רבות. זהו אחד החוקים הגדולים והחשובים שעליכם להכיר ולהבין באופן מעמיק.

בצורה שונה, מהותו של חוק זה יכולה להתגלות בנושא שבו אנו דנים: תפקיד האגו ביחס לעצמי האמיתי. העצמי האמיתי יודע שלקיום אין כל מגבלות; שפֶּאֶמֶת (in truth) שלמות מוחלטת אכן קיימת, וניתנת להשגה ע"י כל אדם; שהתרחבות בלתי מוגבלת של כישורים וכוחות, ביקום כמו גם אצל האדם, הופכת שלמות זו לאפשרית. כשאתם הופכים לעצמי האמיתי שלכם, לעצמי-האל שלכם, אתם הופכים לכל-יכולים, כיוון שאתם הופכים לאדוני כל החוקים הקיימים. גם אנשים שמעולם לא שמעו על פילוסופיה כזו חשים עמוק בתוכם במציאות סופית זו, בפוטנציאל זה של חיים והווה, וכמהים אליהם.

ניתן להבין מסר זה מהעצמי האמיתי באופן ברור למדיי אפילו ללא האגו. אבל ללא האגו משמעותו של המסר תתעוות בהכרח. לא רק שכולכם שמעתם תורות פסיכולוגיות המדברות על המאבק הילדותי לשלמות, אלא חוויתם זאת בתוכם. לתינוק הרך אין עדיין אגו. הוא מחפש כל-יכולת, הנאה עילאית, אושר מוחלט שאינו מכיר בחוסר, בהעדר הגשמה או בתסכול. בלי אגו שאיפות אלו הן לא מציאותיות, ואפילו הרסניות. כולכם התנסיתם בנתיב ההתמרה שלכם בכך שתחילה עליכם להשיל משאלות או מאמצים אלו לפני שתוכלו לשוב אליהן ולממש אותן.

במילים אחרות, כל אחד מכם שנמצא בנתיב זה צריך להשלים עם המגבלות שלכם כבני אדם ולקבל אותן לפני שתוכלו להכיר בכך שעומד לרשותכם מקור בלתי מוגבל של עוצמה. על כולכם לקבל את חוסר השלמות שלכם, כמו גם את חוסר השלמות של החיים, לפני שתוכלו לחוות את אותה שלמות מוחלטת שבסופו של דבר תהיו מוכרחים להכיר בה כיעודכם. אבל תוכלו להבין זאת רק לאחר שתיפטרו מהעיוות הילדותי של ידע זה שהנו פגום בגלל העדר אגו. על כולכם ללמוד לשחרר את המשאלה לאושר עילאי ולהשלים עם הנאה מוגבלת לפני שתוכלו להכיר בכך שהנאה מוחלטת היא ייעודכם הסופי. השלמה עם חוסר שלמות משמעה קבלה של מציאות ארצית זו. לצורך התמודדות עם מציאות זו דרושים כישורי האגו. רק כשהאגו שלכם יתמודד בצורה הולמת עם המישור שבו אישיותכם וגופכם חיים כעת, רק אז תוכלו להבין עמוקות את הכישורים, האפשרויות והפוטנציאל האמיתיים שלכם.

כשאני מדבר על המטרה הסופית של שלמות, של כוח בלתי מוגבל, של הנאה עילאית, אינני מתכוון שתכירו בכך בעתיד רחוק שבו לא תהיו יותר בעלי גוף. אינני מדבר על מצב זה במדד של זמן, אלא במדד של איכות שהיתה יכולה להתקיים בכל רגע, במיוחד ברגע שבו אתם מתעוררים לאמת. התעוררות לאמת היא אפשרית רק כשאתם מוצאים תחילה ואז משחררים את העיוותים הילדותיים של שלמות מוחלטת, כוח מוחלט והנאה מוחלטת. אצל האגו הלא מפותח מספיק,

משאלות אלו הן לא רק אשלייתיות אלא גם אנוכיות והרסניות. יש לנטוש אותן לפני שניתן יהיה להשיג אותן.

זהו בדיוק אותו החוק שקובע כיצד פעולה מתוך שפע מייצרת שפע, אך פעולה מתוך דלות וצורך מייצרת עוד דלות וצורך. האגו הבריא, החזק מכיר את המציאות בלי להתעצב מכך שההגשמה אינה אפשרית עדיין בגלל המחסומים שעומדים בפני העצמי האמיתי. האגו החלש רואה את עצמו כמושמד כששאיפותיו לכל-יכולת נותרות לא מסופקות; לכן, המשאלה שלו היא שלילית. הוא ייצמד לחוקים ולתנאים של האגו הקטן, וכך יעוות את החוקים הגדולים יותר. מתוך צורך וחולשה האגו מוותר על הכוח והמלאות שמגיעים כשהוא מתמודד כראוי עם ההווה המיידית, וכך מתעלה מעליו.

ידידי היקרים, הרצאה זו היא בעלת חשיבות רבה לכולכם. לא רק שהיא תפזר את הבלבול בנוגע לסתירות לכאורה ברעיונות פילוסופיים אודות החיים, אלא, מה שיותר חשוב, היא עשויה לספק מפתח חיוני להתפתחות העצמית שלכם. היא עשויה להקל על שחרור (letting go) שיכול להתרחש רק כשתתנו אמן בעצמי הפנימי ביותר שלכם כחלק אינטגרלי מהטבע והבריאה.

כשתרגישו ותחוו את העצמי האמיתי שלכם, לא תפחדו וכתוצאה מכך לא תדגישו במידה רבה מדי את כישורי האגו שלכם. ובאותה מידה לא תניחו לכישורי אגו חשובים ולא מפותחים מספיק "לנמנם" ללא טיפול.

האם יש שאלות כלשהן, תחילה בנוגע לנושא זה?

שאלה: האם אני צודק כשאני חושב שהיות במצב של מציאות יקביל, בסופו של דבר, להיות במצב של אלוהות (godhood)?

תשובה: כן, כמובן. אך כששואפים למצב זה באופן מלאכותי בגלל שהמשימה של פיתוח האגו נדמית כקשה מדי, אין זו הדרך הנכונה. עליכם להשיג שליטה באגו. כשאני אומר "האגו", אני מתכוון לכל דבר שהוא צריך להתמודד אתו. בואו ניקח דוגמא. בהשקפה מעוותת, החיים של האדם החיצון הם לעתים קרובות קשים. אתם צריכים לעבוד קשה, אתם צריכים להיאבק על קיומכם ועל פרנסתכם. היו אלה עיוות ותפיסה-מוטעית שהביאו אתכם למצב זה. באותו הזמן, אתם חולמים על המצב אליו תגיעו לבסוף שבו לא מתקיים יותר מאבק, אלא שורר בו רק אושר. ניסיון לברוח מהמאבק באמצעות מציאת קיצור דרך לאושר יהיה טעות. המאבק מתייחס לאגו. רק לאחר שאתם מקבלים את המאבק בצורה חיובית הוא יתברר כמיותר, ועבודה והנאה יהפכו לאחד. אבל הימנעות מעבודה זו מותירה פוטנציאלים חשובים בנפש ובאגו ללא התייחסות, ללא חקירה. לאחר שמקבלים את המאבק, אנשים מגלים מהר יחסית ששעמום בקיום היומיומי יכול באמת להיפסק. אז הם מגלים במידה מסוימת את המצב דמוי-האל.

שאלה: בנוגע לחלקים הלא מפותחים מספיק והמפותחים יתר על המידה של האגו: האם הם יהיו קשורים לפאסיביות ולפעילות יתר, בהתאמה?

תשובה: כן. כישורי האגו מקדמים את מצב ההתהוות, בעוד שהעצמי האמיתי הוא מצב ההווה. כמובן, בני אדם מפרשים בטעות את מצב ההווה כחסר כל פעילות. אך הפעילות היא בתוך מצב ההווה. אקטיביות ופאסיביות מתערבבות כתנועה קוסמית הרמונית אחת.

שאלה: היכן שאינני מסוגל להשתחרר מהרצון-העצמי שלי ולכן אינני מסוגל לשחרר ולבטוח באלוהים - שם האגו שלי מפותח מדי. היכן שאני מפחד מאחריות אישית - שם האגו שלי אינו מפותח מספיק. האם זה נכון?

תשובה: אכן. כשאינך מעז לקבל את ההחלטות שלך עצמך, כשאתה נשען על חוקים מוכנים מראש, שם האגו שלך אינו מפותח מספיק. וכאן יש לכם הדגמה טובה מאד לדברים עליהם דיברתי בהרצאה זו: עיוות אחד יוצר עיוות נגדי. בגלל שהאגו שלך אינו מפותח בתחומים שהזכרת, משהו בתוכך מנסה להשיג את העצמיות שבאותו הזמן אתה מכחיש כשאתה מסרב לבחירה עצמית ולאחריות עצמית. רק שהוא עושה זאת באמצעות בחירה בדרך הלא נכונה. כיוון שהתהליך כולו אינו מודע, אתם בוחרים בדרך המוטעית של רצון-עצמי להשגת עצמיות, במקום בעצמאות אמיתית. באותו הזמן, אתם מרגישים בעמקי נשמתכם שצריך להרפות כשההיצמדות הופכת למאמץ. הנפש שלכם שואפת שוב להרפות בדרך המוטעית, באמצעות אי הסתמכות על האגו

המבחין שלכם כדי לקבל את החלטותיכם. במקום זאת אתם בוחרים בהכוונה מאחרים כשאתם מצייתים לחוקים.

שאלה: אני מוצא שקשה לי מאד לשחרר את התלות שאני מרגיש כלפי כל אדם שמייצג עבורי את אבי או את אמי. אני כבר דיי מודע לזה. אך הדברים שאמרת הערב בנוגע לסירוב לשחרר משאלה ילדותית זו לכל-יכולת, החלום על הנאה עילאית – זה נדמה בעיניי כגורם חשוב. אני לא חושב שהכרתי בכך במידה מספקת עד היום. האם היית יכול אולי להסביר לי כיצד שני אלה פועלים יחדיו, וגורמים לי לקושי לשחרר?

תשובה: ובכן, כמובן, חשוב מאד שבעבודתכם תמצאו באילו תחומים בדיוק אינכם מעוניינים לוותר על כל-יכולת, הנאה עילאית והשלווה שהנפש כמהה אליה, מצב שבו קושי אינו קיים. אתם כמהים למצב זה יותר ממה שאתם יודעים. אינכם רוצים באחריות כיוון שהיא עדיין נראית לכם כנטל. בפניה כלשהי של ישותכם אתם מאמינים שהמצב הילדותי שבו לא קיימת כל אחריות בוגרת יכול להישמר. פשוט על ידי התעקשות על כך שהורכם ימשיכו לדאוג לכם, אתם מאמינים שהמצב הילדותי יכול להימשך לנצח. בתצפיות העצמיות שלכם אתם מוכרחים לגלות באילו דרכים ספציפיות דבר זה מתבטא בתגובות הרגשיות שלכם.

משהו עמוק בתוכם דורש שכל המשאלות הילדותיות יסופקו. אינכם רוצים לוותר על אף אחת ממשאלות אלו, ואינכם מבינים שבדרך זו, המשאלות אינן ניתנות לסיפוק. באותו הזמן, ברמה פנימית עמוקה באותה המידה, אתם מפחדים מהתוצאות של חולשה ותלות אלו. לכן, כאדם חלש ותלתי מבפנים, כיצד תוכלו להרשות לעצמכם לשחרר? כיון שהדרך היחידה שבה אתם יכולים להיראות חזקים בעיני עצמכם היא על ידי התעקשות, על ידי אי שחרור וויתור. החולשה יוצרת פחד, ופחד יוצר חוסר אמון. לכן אינכם יכולים לשחרר ולמסור את עצמכם לזרימה האוניברסאלית שתביא אתכם למצב שבו העצמי הגבוה ישיג משאלות ילדותיות מקוריות אלו ברמה שונה. עליכם להחליט תחילה להפוך לאגו חזק ואחראי לעצמו, אגו בשל מספיק בכל הרמות. כמובן, אני מדגיש שאני מדבר על רמה פנימית זו, ולא עליכם כאנשים שלמים וחיצוניים, כיוון שיש הרבה רמות שבהן אתם בוגרים ואחראים מספיק כדי לוותר על הגרסה הילדותית של משאלות הניתנות להגשמה עקרונית.

היזהרו מהרגשה של השלמה לפיה לעולם לא תוכלו להשיג דבר מכל זה. דעו שההגשמה קיימת. תגיעו להכיר בכך כשתוותרו על החלום המושלם, מה שיש לכם כעת יהיה כה עדיף, מהנה הרבה יותר. עשו מדיטציה ואמרו בקול שאתם שואפים באמת להשתחרר מהמשאלות הלא בוגרות, אך ללא השלמה, ברוח חיובית שמצפה לאפשרויות הטובות, למרות שויתרתם על הגרסה הילדותית, הנוקשה.

חלק מהתבגרות זו טמון בכך שתגדירו, באופן בהיר ומדויק, באיזו דרך גרמתם לקושי, מכשול או ריק מסוימים. כשתשתמשו במדיטציה כזו, תראו שתהפכו לחזקים יותר. אז תסמכו על עצמכם. כשתעשו זאת, העצמי הפנימי ביותר יהפוך למציאות. בהיותכם חלק מהחיים ומהבריאה, תוכלו לסמוך עליהם. חוסר האמון שלכם כעת מונע מכם מלוותר על עצמכם [כלומר על הרצון העצמי], מלתת לעצמכם להיות. אתם מוכרחים שלא להאמין בעצמכם אם אתם מסרבים להפוך לאגו חזק מספיק שמתמודד כראוי עם הנושאים המידיים שסביבכם. האם אתה מבין כעת את הקשר?

שאלה: אני מבין אותו; זה מאד ברור. אני רק מרגיש, האם לא מדובר בדרך ארוכה, במובן שהאדם רוצה חוויה מסוימת, או הנאה מסוימת, או כוח מסוים? ואז הייתי אומר, האם אני מוכרח להסתפק בנסיבות הנוכחיות או האם אני יכול לנסות להגיע לדבר שאני רוצה?

תשובה: כן, אתה יכול ובוודאי צריך לנסות להגיע. אבל תוכל להגיע באופן מתאים רק אם תאמין שהדבר יכול לקרות, ותיתן לו לקרות. אך כרגע אתה רוצה לעשות זאת באמצעות חסרונותיו של האגו החיצוני שלך. במקרה כזה האגו לא יכול לשרת אותך כראוי. לרצות זאת כעת זוהי אי הבנה גדולה של תפקידי האגו. אתה משתמש באגו שלך היכן שהוא אינו יכול לשרת אותך, ואתה מסרב להשתמש בו היכן שהוא מוכרח לשרת אותך. אתה רוצה להשיג את אותה הנאה בעזרת הטווח והראייה המוגבלים של האגו, במקום באמצעות מתן אפשרות לאותו חלק אמיתי של הטבע: החיים והבריאה שבתוכך, להביא זאת אליך בדרכו שלו. אבל אתה לא בוטח בו, בגלל שאינך מרפה (let

go. תוכל להרפות מחלק זה של האגו שלך רק כשתבין דברים אלו וכשתשתמש בכישורי האגו בדרך הנכונה, אפילו על ידי שתסור מהדרך ותטען שתפקודים שונים, גבוהים יותר ימלאו את תפקידם עבורך. כשלומדים משחק-גומלין זה וחיים לפיו, גדל האמון העצמי ותגובות שרשרת חיוביות בין אגו, עצמי אמיתי וכוחות אוניברסאליים נכנסות לפעולה.

כשאתה פונה לעולם האגו בעזרת כישורי האגו שלך, אתה מגביל את עצמך. פנייה החוצה אל היקום צריכה להיעשות באמצעות החלטה של האגו, אך לא עם מגבלות אגו. אתה צריך לפנות למישור אחר. זהו המקום שבו יש לנטוש את האגו. זו היתה המהות של הרצאה זו. הויתור על האגו יכול להתרחש רק כשיש לכם בעלות מלאה עליו.

שאלה: האם אין האגו קשור עם רצון-עצמי?

תשובה: אמנם כן. רעיונות מוטעים, כמו גם רצון עצמי, הם באופן טבעי תוצאה של עולם האגו, ולא של העצמי האמיתי. אך בכוחו של האגו גם לוותר הן על הרצון העצמי והן על הרעיונות המוטעים. רק האגו יכול לעשות זאת. לאגו יש תפקיד חיוני בשינוי המחשבות והכוונות שלו עצמו. יש לו תפקיד חשוב בהבנה שהוא מחזיק ברעיון מוטעה; שאכן יש לו רצון עצמי. הדבר תלוי באגו, אם לשמור או לנטוש כל אחד משני אלו. האגו לבדו מסוגל להחליף את הרעיון המוטעה ברעיון אמיתי. משמעות הדבר לשחרר רצון-עצמי מתוח וחרד ולהחליף אותו ברצון רגוע, זורם בחופשיות, גמיש, המבוסס על כוח חשיבה מבחין, וזימון הרמות האינטואיטיביות של העצמי לצורך הכוונה פנימית גבוהה יותר מהעצמי האמיתי.

שאלה: אינני יכול לראות כיצד פועל חוק הקארמה והתורשה וכיצד מתרחש תהליך הלידה. האם הנפש קיימת לפני שהתינוק נולד? כיצד זה פועל?

תשובה: ייתכן שהדרך הטובה ביותר עבורך להבין עקרונות אלו תהיה להכיר בכך שהגוף האנושי הוא תוצאה ישירה של האישיות אשר, כמובן, קיימת לפני הולדת התינוק. לחשיבה, לעמדות, לרגשות ולפעולות של האישיות יש כמובן השפעות משלהן. הגוף עם הסביבה שלו, החיים ומצב החיים, הגורל האישי – כל אלו הם תוצאות של החשיבה, האישיות והאופי. לא רק הגוף שלכם אלא גם מצבי החיים שלכם הינם תוצאה של מה שהנכם. אם תתבונן בשאלה מנקודת מבט זו, תימנע ממידה רבה של בלבול. חוק הקארמה, תורשה ותנאים ספציפיים של לידה לא מהווים אז יותר בעיה. הדרך שבה אתה תופס כעת את תהליך הלידה היא כאילו הגוף נבנה על ידי כוחות שמחוץ לאישיות. דבר זה יוצר בלבול כיוון שחשיבה כזו מתרחשת בפיצול דואלי במקום ברוח של אחדות, שבה אתם תופסים שהנכם תוצאה מיידית של עצמכם, כולל הגוף שלכם, הארץ שלכם, כמו גם כל גורם אחר בחיכם.

שאלה: קשה להרגיש זאת.

תשובה: כמובן. אל לכם לנסות לכפות על עצמכם הרגשה כזו. היא תגיע בעצמה אם תניחו לבעיה זו כעת. ככל שתבינו סיבה ותוצאה בחיכם המידיים, היכן שעדיין שורר עיוורון מבחינה זו, כך תתחזק חווייתכם את העצמי כסיבה המרכזית בחיכם.

כל ידידי מתעלמים עדיין מקשרים מידיים מאד של סיבה ותוצאה: כיצד אתם מכשילים את התוצאות שבהן אתם חושקים ומתעלמים מדפוסים ומעמדות שיוצרים מצבים לא רצויים מסוימים בחיכם המידיים. כל עוד יש מסך המסתיר קשרים אלו בין סיבה ותוצאה, אין אפשרות להרגיש כיצד חוק זה פועל במסגרת טווח זמן רחב יותר.

שאלה: אני סובל מדופק לא סדיר ללא כל סיבה אורגנית. מצאתי בעבודתי שהדבר נובע מאשמה מודחקת. האם מעורבת בכך הענשה עצמית?

תשובה: כן. זוהי הענשה עצמית, ובו זמנית פחד מעונש וגם פחד והתנגדות לוותר על הדבר שגורם לאשמה מלכתחילה. התקדמת יפה בעבודתך. כעת, אם תחשוף רמה שבה אינך רוצה לוותר על אף אחד מההיבטים שיוצרים את האשמה, תהיה לך הבנה מעמיקה וחווייה של הבעיה הבסיסית שלך. ההענשה העצמית היא תחליף לוותר על העמדות יוצרות האשמה. בעשותך כך, אתה מאמין באופן לא מודע שניתן לשמור על עמדות אלו ועם זאת לפטור את עצמך מאשמה. לכן

אתה ממשיך להעניש את עצמך, ומאמין שזה מפצה על העובדה שאינך מוותר על הדפוסים ההרסניים. אם תאמר לעיתים קרובות מספיק כמה גרוע הנך, אם תסבול מספיק מהאשמה שלך, תרגיש שאתה עדיין אדם נחמד, למרות שאתה ממשיך לשמור על מה שהנו, למעשה, חסר כל יתרון נתפס עבורך ועבור אחרים. ההכרה הספציפית ברמה זו תגיע למידה שבה באמת תרצה למצוא אותה. כישורי האגו שלך יעזרו לך להשיל את הדפוסים יוצרי האשמה. גם אם משהו בך מטיל בכך ספק, תוכל בכל מקרה להשיל את הדפוסים מתוך ההבנה שבכל זמן יש לך הזכות לדבוק בהם מחדש, אם תרצה בכך. דבר זה יחזק את האגו שלך. אז תצליח. לא תהיה יותר טרף חסר אונים. אז תשלוט בעצמך באמצעות שימוש באגו שלך בדרך הנכונה.

הביאו את הבעיות האישיות שלכם, ידידיי. נוכל להתייחס אליהן באופן מעמיק יותר בפגישות שיוקדשו לשאלות ותשובות. אתם בוודאי תרוויחו מהשתתפות כזו.

כל הברכות נשלחות לכל אחד מכם. ברכות אלו הן מציאות שמתעלה ועוטפת אתכם. הן האהבה האוניברסאלית, שמגיבה למאמצים האמיצים שאתם משקיעים בהתרחבות-עצמית. היו בשלווה, היו באלוהים!

19 במרץ, 1965